

[Krarup.]

skaffelse af Materialer til dem og desuden forøget Arbejde i Landbruget ved Indsamling af Spildstoffer. Forslagets andet Formaal er at forøge Landbrugets Produktion af Raastoffer, og der findes i dette korte Lovforslag tre nye Bestemmelser, der alle tager Sigte paa at forbedre den gældende Lov. For det første sættes Laanegrænsen op fra 2 000 Kr. til 3 500 Kr., for det andet kan Landbrugerne, hvad jeg finder meget rigtigt og paaskønnelsesværdigt, nu i Stedet for Laan faa Tilskud paa indtil $\frac{1}{4}$ af Omkostningerne, dog ikke ud over 1 200 Kr., og for det tredje giver Lovforslaget Adgang til Tilskud, selv om Beholderne laves af Træ, et Forhold, jeg omtalte, da den gældende Lov var til Behandling. Saaledes forbedret har Lovforslaget faaet en Form, som der kun kan være Grund til at medvirke til Vedtagelsen af.

Jeg føler mig i den Forbindelse foranlediget til at gøre den Bemærkning, at egentlig maatte en Landmand vel kvie sig ved at modtage Tilskud af en saadan Art, ja, Tilskud i det hele taget, for Landbruget er dog vel sagtens — med Undtagelse af de mindste Husmandsbrug — det Erhverv, der slipper lettest gennem den Krisetid, vi gennemlever. Vel ved jeg, at der er Ægne, hvor Høsten i Aar har været meget ringe, vel ved jeg, at de fleste Landmænd havde Huller, der trængte til at fyldes; det kan ogsaa siges, at danske Husmødre gennem mange Aar har haft Adgang til Fødevarer fra Landbruget til lavere Priser end Husmødrene i noget af de omliggende Lande, og man maa tillige være klar over, at Fremtiden med manglende Tilførsler af Foderkager og Kunstgødning og med formindskede Bessætninger ikke synes særlig lys for dette Erhverv. Men alt dette rokker ikke ved den Kendsgerning, at de fleste andre Erhverv nu er ude for betydelig større Vanskeligheder end netop Landbruget.

Naar vi desuagtet finder det rigtigt at gennemføre en saadan Lov om Tilskud, er der dertil, som allerede nævnt, 2 Grunde: Først, at Loven giver Mulighed for Merbeskæftigelse til ikke faa Hænder, og dernæst, at den muliggør, at alle Landmænd, ogsaa de økonomisk svagest stillede, kan deltage i en højst fornøden Spildindsamling — for andet bliver Ensilering vel næppe for dansk Landbrug; men som saadan er den af ikke ringe Værdi.

Til Oplysning for ærede Medlemmer af det høje Ting, der ikke er sagkyndige paa

dette Omraade, skal jeg tillade mig i Korthed at omtale, hvilke Værdier der ad denne Vej kan opsamles og nyttiggøres for dansk Samfundøkonomi.

Ved Ensilering nedsyldes Planterne i store Træ- eller Betonbeholdere for at opbevares friske, altsaa en Nedsyldning, svarende til den, som Husmødrene foretager af Bær og Frugt. Men for at kunne faa en bestemt Gæring, et Forhold, der er af meget stor Betydning for et godt Resultat, tilsættes der Grønmassen en bestemt Slags Syre i nøje Forhold til Vægten af den nedsyldede Masse. Denne Fremgangsmaade er opfundet af den finske Professor A. I. Virtanen og kaldes derfor A. I. V.-Metoden.

Raastoffet til Ensilering er forskelligt. I en frodig Forsommer kan man med Fordel ensilere ungt Græs og Kløver, som ellers ikke kan udnyttes, den sidste Slæt af Luzernemarken kan give fortrinlig Ensilage med 170—200 g fordøjeligt Raaprotein pr. Foderenhed. Paa magre Sandjordsegne kan man dyrke den nøjsomme Plante Sødlupin, der giver godt æggehviderigt Ensilagefoder, og endelig vil man i de fleste Landbrug med stor Fordel kunne indsamle Røetoppen og af denne faa et meget velkomment Tilskuds-foder til Vintertiden.

Der avles her i Landet Roer paa ca. 500 000 ha, hvoraf ca. Halvdelen med Runkelroer og Fodersukkerroer og ca. $\frac{1}{10}$ med almindelige Sukkerroer. Den samlede Topmængde er af Forstander Overgaard beregnet til 5 Millioner Afrørdeenheder eller — hvad jeg synes er meget fornøjeligt og interessant — to Trediedele af de sidste Aars samlede Kornimport.

Ved Ensilering maa der regnes med et Spild paa 20 à 25 pCt., men der vil endda være et meget værdifuldt Tilskud af Foderemner, som det nok kan betale sig at opsamle i en Tid, hvor intet kan købes fra Udlandet, og hvor der er ledig Arbejdskraft nok til at udføre det fornødne Arbejde med Ensileringen.

Hvem tænker vel paa, at Sukkerroens Top i god Tilstand repræsenterer 25 pCt. af hele Roens Værdi, og at man — i frisk Tilstand — regner med 200 hkg pr. ha, hvoraf der gaar 12 kg til en Foderenhed? Omsat paa en anskuelig Maade kan det siges, at Sukkerroetoppens Værdi svarer til 8 à 9 Tdr. Byg pr. Td. Land. Tilmed indeholder Sukkerroetoppen en ret betydelig Mængde Æggehvide, saa at Ensilagen heraf har 120 g fordøjelig Raaprotein pr. Foderenhed — det vil sige, at der af denne kun gaar 9 kg paa en Foderenhed. Desuden er Toppen rig